

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027

NAZWA PRZEDMIOTU	Współczesne metody analityczne
KIERUNEK <i>właściwe podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwe podkreślić</i>	• dyrygentura symfoniczno-operowa • <u>kompozycja</u> (do wyboru) • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • <u>teoria muzyki</u> (obowiązkowo) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwe podkreślić</i>	• licencjackie • <u>magisterskie</u>
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
prof. dr hab. Renata Skupin	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Celem przedmiotu jest wprowadzenie do metodologii analizy (naukowej podbudowy możliwości, celów i metod analizy) oraz przegląd współczesnych metod analitycznych w ujęciu teoretycznym i w praktycznych zastosowaniach.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	

ZALECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	
1. Analiza i interpretacja dzieła muzycznego. Wybór metod, red. Teresa Malecka, Kraków-Gdańsk 1990. 2. DAHLHAUS, Carl. Analiza i sąd wartościujący. MICHNIEWICZ, Jerzy (tłum.), Muzyka: kwartalnik poświęcony historii i teorii muzyki oraz krytyce naukowej i artystycznej. 2003. No. 1, p. 61–101. 3. Eggebrecht Hans-Heinrich, Uwagi o metodzie analizy muzycznej, przeł. Maria Stanilewicz, „Res Facta” 1973, nr 7. 4. Gołqb Maciej, Spór o granice poznania dzieła muzycznego, Wrocław 2003. 5. Jarzębska Alicja, Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej, Kraków 2002. 6. Tomaszewski Mieczysław, Interpretacja integralna dzieła muzycznego. Rekonesans, Kraków 2000.	
BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:	
1. Bądkowski Stanisław, Chwiłek Agnieszka, Lindstedt Iwona, Analiza schenkerowska, Kraków 1997. 2. Lindstedt Iwona, Wprowadzenie do teorii zbiorów klas wysokości dźwięku Allena Forte’a. Idee	

oryginalne–rozszerzenia–modyfikacje, Warszawa 2004.
3. Tarnawska-Kaczorowska Krystyna, <i>Praktyczny aspekt teorii struktur</i> M. Zalewskiego, Kraków 1980.
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:
- wymienia, definiuje i opisuje współczesne metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego (K_W02, K_W05, K_W06, K_W10) - rozpoznaje i tłumaczy związki poszczególnych metod analizy i interpretacji z dyscyplinami pokrewnymi (K_W02, K_W05, K_W06) - rozdziela ideowe (muzyczne i pozamuzyczne) uwarunkowania poszczególnych metod analitycznych i koncepcji interpretacyjnych (K_W02, K_W05, K_W06) - wyciąga wnioski dotyczące możliwości i ograniczeń zastosowania poszczególnych metod i koncepcji analityczno-interpretacyjnych (K_W05, K_W06)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
- przewiduje potencjalne możliwości zastosowania poszczególnych metod badawczych w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów analizy (K_U01, K_U03) - wybiera adekwatne dla przedmiotów i celów badań metody analizy (K_U01, K_U03) - analizuje dzieło muzyczne właściwie dobranymi metodami i weryfikuje wyniki badań (K_U03) - porównuje i klasyfikuje poszczególne metody analityczne i koncepcje interpretacyjne (K_U04, K_U05, K_U06) - wyprowadza wnioski dotyczące możliwości i ograniczeń zastosowania poszczególnych metod analizy i interpretacji (K_U06)
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
- przestrzega poczynionych ustaleń w zakresie wyznaczonych zadań i angażuje się w ich wykonanie (K_K01, K_K02) - pracuje samodzielnie nad powierzonymi zadaniami podlegającymi indywidualnej ocenie i wykazuje odpowiedzialność za organizację procesu uczenia się (K_K02) - wykazuje kreatywność w świadomym integrowaniu zdobytej wiedzy (K_K02) - dyskutuje i zachowuje krytycyzm z wyrażaniu opinii (K_K06) - poddaje krytyce rezultaty zastosowania poszczególnych metod analizy dzieła muzycznego (K_K06)

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	1
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	- wykład - ćwiczenia <u>seminarium</u>	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	<u>E - egzamin</u> - ZO - zaliczenie z oceną - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- Relacje analizy i interpretacji dzieła muzycznego. Związki analizy z poszczególnymi dyscyplinami nauk o muzyce. - Analiza: przedmiot, zakres, cel poznania dzieła muzycznego. - Klasyfikacja metod analizy i przegląd wybranych metod: - metody normatywne – istota i obiekty analizy (koncepcje W. Fucksy, M. Zalewskiego, A. Forte'a, baza software), - metody deskryptywne: - logocentryczne: Formenlehre H. Riemanna, analiza stylokrytyczna G. Adlera, H. Leichtentritta,			

ii. procesualistyczne: tektonika H. Mersmanna, koncepcja kinetyczna („energetyka”) E. Kurtha, „intonacja” B. Asafiewa, metoda redukcyjna R. Rétiego, metoda redukcyjno-prolongacyjna H. Schenkera, metody postschenkerowskie, iii. analizy pragmatyczne – analiza a ideologia.
METODY DYDAKTYCZNE:
<i>Przedmiot ma charakter seminaryjny. Studenci przygotowują się do zajęć na podstawie określonej przez prowadzącego pozycji literatury związanej z tematami poszczególnych seminariów.</i>
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
- obecność na zajęciach i aktywny w nich udział - zaliczenie wszystkich seminariów - egzamin pisemny

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	2
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	- wykład - ćwiczenia <u>seminarium</u>	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	<u>E - egzamin</u> - ZO - zaliczenie z oceną - Z - zaliczenie bez oceny
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
- Deskryptywne metody analizy dzieła muzycznego (c.d.): - dyskursy analizy strukturalistycznej, sformalizowanej, scjentystycznej (F. de Saussure’a, E. Narmoura, M. Mc Luhana, J.-J. Nattiez; N. Ruweta, N. Chomsky’ego), - semiotyka muzyczna Eero Tarastiego. - Formacja dyskursów synkretycznych – w kręgu eklektycznej filozofii postmoderny. - Indywidualne koncepcje analityczne (E. Lendvaia analizy twórczości B. Bartóka, „egzegetyka” C. Florosa, koncepcja analizy interpretującej H.-H. Eggebrechta). - Ars interpretandi – hermeneutyka jako paradygmat humanistyki. - Ku holistycznemu projektowi analizy – metoda interpretacji integralnej M. Tomaszewskiego.			
METODY DYDAKTYCZNE:			
<i>Przedmiot ma charakter seminaryjny. Studenci przygotowują się do zajęć na podstawie określonej przez prowadzącego pozycji literatury związanej z tematami poszczególnych seminariów.</i>			
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:			
- obecność na zajęciach i aktywny w nich udział - zaliczenie wszystkich seminariów - pisemna praca – zastosowanie wybranej metody w praktyce analitycznej (możliwość wyboru metody z treści programowych obu semestrów kursu) - egzamin pisemny			